138e algemene halfjaarlijkse conferentie in oktober 1968

Toespraken van het Eerste Presidentschap

Een burger die rechtvaardigheid liefheeft en het kwade haat is beter en sterker dan een oorlogsschip

Mijn geliefde broeders en zusters: Nu ik hier vanmorgen met u vergaderd ben, vloeit mijn hart over van dankbaarheid voor de zegeningen van de Heer. Ik heb me nimmer zo dankbaar gevoeld als ik deze morgen ben voor het grote voorrecht met de leden der Kerk in een algemene conferentie in dit geheiligde gebouw bijeen te komen.

Ik geef u allen — onze speciale bezoekers, leiders in regering en onderwijs, ring- en wijkambtenaren van de 465 ringen en 84 zendingen der Kerk van wijd en zijd — mijn persoonlijke groeten en ik heet u welkom in deze 138ste halfjaarlijkse conferentie der Kerk, en bid dat de Geest des Heren in alle bijeenkomsten bij ons moge zijn.

Naar gelang de jaren komen en gaan heb ik meer en meer bewondering voor het leven zelf en een diepe waardering voor de gelegenheden en zegeningen die het biedt.

Mijn gedachten gaan met dankbare waardering uit naar de zegeningen die ik geniet. Ik ben dankbaar voor de verstandige, zorgzame hoede en onderricht van edele ouders. Hoede en onderricht — twee hoedanigheden van ouderschap die tijdens de buitengewoon actieve, ontvankelijke dagen der jeugd zo verstandig en tactvol werden toegepast — een hoede die me ervan weerhield om paden te betreden die het leven een geheel verschillende wending hadden kunnen geven! Mijn waardering en liefde wordt met de jaren groter voor een immer waakzame, onschatbare moeder en een edele vader.

Ik ben dankbaar voor negen broers en zusters (van wie er nog drie bij ons zijn), die een sfeer in het gezin schiepen — nu een heerlijke herinnering — die als een invloed voor het bouwen van karakter de immer vriendelijke en tactvolle leiding van mijn ouders zo nabijkomen.

Ik ben dankbaar voor de opofferingen die mijn ouders zich hebben getroost, zodat hun kinderen zich op het onderwijs konden toeleggen. Hierdoor heb ik mijn levensgezellin ontmoet, die steeds een grote inspiratie is geweest; de moeder en verstandige leidster van onze zeven kinderen, en het hart en middelpunt van een tweede liefelijk tehuis.

Ik ben dankbaar voor de gelegenheid die de Kerk en mijn ouders mij hebben gegeven om op zending te gaan, een ondervinding die de gehele loopbaan van mijn leven heeft gewijzigd.

Ik ben dankbaar voor mijn vrienden. Hij die de vrede en rijkdom der ziel heeft gesmaakt als gevolg van ware en trouwe vriendschap is waarlijk een gezegend mens. Ik beschouw mijn vrienden en getrouwe medewerkers als een der meest onschatbare bezittingen van mijn leven.

Ik ben bovenal dankbaar voor het Evangelie, de ware levensbeschouwing van een gelukkig leven dat alle andere zegeningen heiligt en van kracht doet zijn.

Ik ben dankbaar voor de zegeningen des Heren aan Zijn Kerk over de gehele wereld, en voor de verzekering dat wij Zijn goddelijke leiding en inspiratie genieten. Met diepgevoelde dankbaarheid erken ik Zijn nabijzijn en Zijn goedheid.

Het is mij een bron van ware aanmoediging om de getrouwheid en energieke pogingen van de leden te zien die hun tijd en hun middelen aan de Kerk afstaan. Er wordt overal in de Kerk door de leden medegewerkt. Het is me een bron van grote vreugde de getrouwheid van de leden der Kerk te zien in het betalen van hun tiende en andere gaven, alsmede de financiële steun van het bouwprogramma van de Kerk en de welzijnszorg verleend.

Ik heb het leven lief! Ik vind het een grote vreugde in deze eeuw te mogen leven. Iedere morgen, wanneer ik vanuit mijn venster de bergen in

het oosten zie; en de zon begroet, terwijl ze vol pracht in deze onovertreffelijke herfstdagen opkomt, of zelfs de onweerswolken zie, die met levengevend vocht langs de lucht voortrollen, dan ondervind ik vreugde en het voorrecht van het leven zelf, en waardeer ik Gods goedheid.

Ik waardeer en besef het succes, tot op zekere hoogte, van deze wonderbaarlijke eeuw van het atoom, waarin wij leven. De wetenschappelijke ontdekkingen van vandaag gaan alle verbeeldingskracht te boven. Bijna iedere dag lezen we van bijna ongelooflijk succes. Deze wonderlijke eeuw is nog maar pas begonnen en de hedendaagse jeugd en velen van ons zullen nog meer opwindende ontwikkelingen waarnemen, naarmate het onderzoek wordt voortgezet. Het is onze bede dat de mogelijkheden voor het goede van deze ontdekkingen hun mogelijkheden voor verwoesting verre mogen overtreffen.

Ja, het is een glorieuze eeuw waarin we leven, en ik heb geloof in het volk van dit land en over de gehele wereld die zich aan de wet houden en ijverig zijn, en ik vertrouw erop dat de materiële vooruitgang de bron van veel goeds zal zijn.

Maar geen weldenkend mens zal eraan twijfelen dat in deze eeuw grenzeloze gevaren schuilen alsmede onnoemelijke mogelijkheden. Wanneer we over de toestanden lezen en horen die zich onder de mensen ontwikkelen, moeten we toegeven dat er grote reden voor bezorgheid en waakzaamheid is. Wanneer we zien hoe misdaad toeneemt en oneerbiedigheid voor wet en orde, dan worden we daardoor vanzelfsprekend verschrikt en bezorgd. Nog kortgeleden maakte J. Edgar Hoover bekend dat:

„Er heden in ons land een roofzuchtig monster los rondloopt, Misdaad genaamd. Het neemt steeds in omvang en geweld toe. Zijn vèrreikende plundertochten bedreigen iedere stad en ieder dorp in het land, terwijl het hart en ziel van het aan de wet gehoorzame publiek met schrik vervult. Het verscheurt iedere vezel van onze maatschappij en ons regeringssysteem.

„Het ontzettende hiervan is het feit dat veel mensen met verantwoordelijke posities deze waarheid blijven ontkennen. Zij sluiten liever hun ogen en hopen dat de misdaad, wanneer we er geen acht op slaan, wel zal weggaan. Deze droevige houding moet tot ondergang leiden.

„Er zijn verenigde pogingen in het werk gesteld om de ernst van het probleem van misdaad te miniseren en de schrikbarende waarheden van de statistieken der misdaad weg te redeneren. Men zegt dat de toename in bevolking verantwoordelijk is voor de daarmee gepaard gaande toename in misdaad en dat men bij het berekenen van misdaad de ontzettend grote toename in de jongere groepen die neiging tot misdaad vertonen niet in aanmerking heeft genomen, maar bij nadere beschouwing, zoals reeds aangetoond, houden deze argumenten geen steek.

„Onze bevolking is b. v. van 1960 tot en met 1967 ongeveer 10 % omhoog gegaan. Gedurende die tijd ging het aantal ernstige misdaden met 88 % omhoog. Dus is misdaad de toename der bevolking met bijna van 9 tot 1 vooruitgelopen. De bevolking der jongere groepen van 10 tot 17 jaar ging van 1960 tot en met 1967 22 % omhoog. Gedurende die tijd nam het aantal arrestaties van personen in die categorie voor alle misdadige handelingen met 72 % toe.

Het antwoord voor het misdaadvraagstuk van ons land ligt in onmiddellijk, positief handelen — niet in wachten en hopen dat het probleem wel weg zal gaan. Het zou een goed begin zijn als men de schuldige misdadiger zou laten weten dat, wanneer hij gearresteerd wordt, hij onmiddelijk zal worden vervolgd en daarna voor zijn verkeerde handelingen zal worden gestraft. En NU is het de beste tijd om hiermee te beginnen."

Wij kunnen, we moeten niet ongevoelig zijn voor de boze machten om ons heen, en vooral de communistische samenzwering, waarvan het vastberaden doel is geloof in God teniet te doen, tweedracht en twist onder de mensen te zaaien met het oogmerk ons grondwettelijke regeringssysteem te ondermijnen, te verzwakken, en zo mogelijk geheel te vernietigen, en de idealen van onze jongere generatie te verzwakken en omver te werpen. Wanneer daden en plannen duidelijk in tegenstrijd zijn met het geopenbaarde woord des Heren dan voel ik, en ook mijn medewerkers, dat we gerechtvaardigd zijn. onze mensen daartegen te waarschuwen.

Het is schrikbarend en afschuwelijk wanneer we weten dat zes miljoen Amerikanen aan alcoholisme lijden. De afdeling openbare gezondheid beschouwt alcoholisme als het vierde belangrijke algemene gezondheidsprobleem in de Verenigde Staten. Wij zijn allen bekend met de verzwakkende zeden, gebroken gezondheid, opgebroken gezinnen en het toenemende aantal dodelijke verkeersongelukken die alle het gevolg van de drank zijn. Ik las kortgeleden nog een rapport van een vooraanstaande schrijfster voor dagbladen, die schreef:

> „De Amerikaanse verbruikers besteden elk jaar driemaal zoveel geld aan bier, wijn en sterke drank als aan wat zij uitgeven om hun kinderen naar particuliere univerteiten te

zenden; ze besteden viermaal zoveel geld aan sigaretten, sigaren en andere tabaksproducten als wat zij elk jaar aan ziekenverzekering uitgeven; en ze besteden ieder jaar veel meer aan persoonlijke verzorging — kapsels, haarknippen, kosmetiek, enz. dan aan alle godsdienstige en welzijnszorgsactiviteiten".

Een der grootste invloeden in mijn jeugd was het uit het hoofd leren van deze belangrijke tekst: „Mijn geest zal niet in een onreine tabernakel wonen." Ik herinner me nog andere waarschuwingen. Een ervan kreeg ik toen ik een jongen was. Ik zat naast mijn vader op de bok toen we naar Ogden reden. Juist toen we bij de brug over de rivier de Ogden kwamen, kwam er een man uit een kroeg aan onze kant van de rivier. Ik kende hem wel. Ik mocht hem graag, omdat ik hem op 't toneel gezien had. Maar hij was onder de invloed van sterke drank en ik geloof dat hij dat al een paar dagen was. Toen hij ons zag, begon hij te huilen en vroeg vader om 50 cent, zodat hij weer naar de kroeg terug kon gaan. Toen we de brug overgingen, zei mijn vader: „David, die man die je daar juist zo dronken zag, ging vroeger als vertegenwoordiger van de priesterschap de gezinnen van onze wijk met me opzoeken." Dat was alles wat mijn vader over het geval zei, maar het was voor mij een sterke waarschuwing tegen de gevolgen van losbandigheid die ik nooit heb vergeten.

Een poosje later moesten we van onze leraar een verhaal lezen overeen groep jonge mensen die op een rivier naar de Niagara-waterval gingen zeilen. Ik weet de schrijver niet meer en ook de titel van dat oude schoolboek niet; maar ik kan u de inhoud van die les vertellen die me mijn hele leven is bijgebleven over die jongelui die dronken en tekeergingen en toch „zo'n pret" hadden in die boot op die rivier. Een man aan de oever, die het gevaar zag waarin ze verkeerden, riep hen toe: „Jongelui, ahooi, je bent zo bij de stroomversnelling". Maar ze sloegen zijn waarschuwing in de wind en tartten hem met hun: „We lopen geen gevaar!" En ze zeilden maar door, lachend en pretmakend. Toen ze dichterbij kwamen, riep de man weer: „Ahooi daar, je bent zo bij de stroomversnelling!" Maar zij luisterden gewoon niet naar hem, tot ze plotseling beseften dat ze er middenin zaten. Ze probeerden met alle macht de boot om te draaien, maar het lukte niet en „zo", zei de man die hen had willen waarschuwen, „vlogen ze al gillend en vloekend naar beneden!"

Dat was een zeer indrukwekkend verhaal en, zoals ik al zei, heeft ze een grote indruk op me gemaakt.

In de kolom van een weekblad gaf een man over de jeugd van vandaag de volgende waarschuwing:

> „De jeugd heeft nimmer tevoren voor zulke adembenemende gelegenheden en meer dodelijke invloeden gestaan. Het karakter heeft nog nooit zulk een beslissende rol in het voortbestaan van de jeugd gespeeld. Een kind van 12 moet tegenwoordig wel een sterk karakter hebben om niet onherroepelijk besmet en bedorven te worden".

De weg van jongen tot man is net als een zeef geworden: die de juiste maat niet hebben, slippen er daarheen en raken in valstrikken en klemmen. Het percentage dat faalt van de huidige jongere generatie zal ontzettend zijn. De zogenaamde beschermde generatie is eigenlijk het meest blootgesteld.

> Zoals in het dierenrijk, is de gemeenschap der jongeren op het ogenblik bijna onderhevig aan de wet van zuiver overblijven. In de buurt van San Francisco kunnen we zien hoe de jonge mensen ten prooi vallen aan gieren, wolven en parasieten — handelaars in verdovende middelen, koppelaars, ontucht, verdorvenen, bandieten, voorstanders van erediensten en ideologische verleiders. Overal om ons heen zien we menselijke wezens die rotten voor ze rijp zijn.

Men kan aan de oever staan en roepen: „Jongelui, ahooi, je gaat op gevaar af"! maar het is iets anders als we tegen de stroom oproeien en, zo mogelijk, bij de jongelui in de boot klimmen en door kameraadschap, overreding, en juiste dwang zo nodig de boot van het gevaar afwenden. Te veel van ons staan aan de kant en roepen: „Jongelui, ahooi, je gaat op het gevaar af!" Laten wij in hun boot, stappen, hun persoonlijkheid door onze persoonlijkheid aanroeren, en laat hen voelen dat er in deze godsdienst iets onvervalst is; dit is het voornaamste in het leven; er is niets dat hen zo gelukkig en tevreden kan maken dan het ware godsdienstige leven.

Een reine man is een nationale aanwist. Een reine vrouw is de incarnatie van ware nationale glorie. Een burger die rechtvaardigheid liefheeft en het kwade haat is beter en sterker dan een oorlogsschip. De kracht van een gemeenschap bestaat in en bestaat door de mensen die rein, schoon, oprecht en eerlijk zijn, die voor het recht klaarstaan en iedere benadering van het kwade aanvoelen mogen zulke idealen de normen van het burgerschap zijn.

We hebben vertrouwen in het merendeel van de jonge mensen, maar hoe groot ons vertrouwen in

Het Eerste Presidentschap luistert aandachtig naar Robert R. McKay die de boodschap van president McKay voorleest.

hen ook moge zijn, toch moeten we onze ogen niet sluiten voor het feit dat het aantal schuldigen en jeugdige misdadigers steeds toeneemt. In het belang van de zedelijke atmosfeer van onze gemeenschap, het welzijn van de staat en het instandhouden van ons democratisch regeringssysteem, dienen wij de juiste middelen aan te wenden en, zo mogelijk, de oorzaken voor misdaad te verwijderen.

Er is nog een andere oorzaak voor het toenemen van misdaad, en dat is dat men de idealen van het gezin loslaat. Een getrouwde vrouw die de verantwoording van moederschap niet wil aanvaarden of die, indien zij kinderen heeft, hen verwaarloost ten voordeel van genoegen en maatschappelijke prestige, houdt zich niet aan de hoogste roeping en het grote voorrecht van het vrouw-zijn. De vader die ter wille van verantwoording in zaken, politiek of maatschappij met zijn vrouw de verantwoording niet draagt zijn zoons en dochters op te voeden, is zijn huwelijksplichten niet trouw, is een negatief element in wat een vreugdevolle huiselijke atmosfeer zou kunnen zijn, en draagt wellicht bij tot onenigheid en misdaad.

Vaders mogen en dienen een helpende, terughoudende invloed uit te oefenen, terwijl de zachtheid en liefde van een moeder toegeeflijkheid jegens de kinderen kan leiden. In dit verband dient elke vader in gedachten te houden dat hij zelf eens een ondeugend kind was, en dus medelevend tegenover zijn jongen dient te staan.

Hét tehuis in de beste plaats in de wereld om de hoogste idealen in het maatschappelijke en politieke leven van de mens te leren, namelijk volledige vrijheid van handelen, zolang we niet in de rechten en voorrechten van een ander treden. De grote behoefte van het gezin is meer dan godsdienst. De ouders dienen duidelijk te laten blijken, dat zij door daad en gesprek ernstig belangstellen in de vruchten van ware godsdienst. Naast het gezin dient de Kerk een invloedrijke kracht te zijn voor het beveiligen van onze jeugd.

Er is een doeltreffende kracht in het leven die onze problemen kan oplossen en die kracht is godsdienst; geestelijke ontwikkeling en zedelijke onkreukbaarheid vormen de grondslagen in het leven van allen die een gemeenschap willen opbouwen, die tot de veiligheid en vooruitgang van onze republiëk of welk land dan ook kan bijdragen. President Calvin Coolidge heeft zo terecht gezegd:

> „De regering van een land kan nooit de godsdienst van het land voor zijn. We kunnen op generlei wijze het gezag van de wet vervangen door de jeugd van de mens. Natuurlijk kunnen we het kwade tegengaan en

door wetgeving en het gezag van de politie een zekere mate van veiligheidstelling en bescherming geven, maar de ware reformatie waarnaar de gemeenschap heden ten dage zoekt wordt teweeggebracht door onze godsdienstige overtuigingen of het zal in 't geheel niet gebeuren.

Vrede, rechtvaardigheid, menselijkheid, liefdadigheid — dit kan men niet door wetgeving in 't leven roepen".

Die beginselen van het Evangelie vormen de meest zekere en veiligste gids voor de sterfelijke mens. Christus is het Licht der mensheid! In dat Licht kan de mens zijn weg gemakkelijk vinden. Wanneer dit Licht wordt verworpen, stommelt de ziel van de mens in de duisternis voort. Geen persoon, geen groep, geen natie kan succes bereiken zonder Hem te volgen Die heeft gezegd: „Ik ben het licht der wereld; die Mij navolgt, zal niet in duisternis wandelen, maar zal het licht des levens hebben". (Joh. 8:12)

Ik zeg tot de jeugd dezer Kerk en tot alle mensen, waar zij ook mogen zijn dat God bestaat, dat Hij nabij is. Hebt geloof in Hem; zoekt Hem ijverig en Hij zal uw pogingen belonen. Geeft uzelf aan Hem over en aan Zijn omgeving, opdat u dat getuigenis moogt hebben dat van binnenin komt. Dit is uw voorrecht. Dit is het gevoel en het getuigenis die u kunt verkrijgen als u Hem ijverig zoekt. Leeft een rein oprecht leven, en wijdt uzelf niet aan uzelf, maar aan het leven en geluk van anderen.

Dat u dit getuigenis moogt verkrijgen dat ik thans afleg, bid ik in de naam van Jezus Christus, Amen.

Toespraak, gehouden door president N. Eldon Tanner, tweede raadgever in het Eerste Presidentschap, op zaterdagochtend 5 oktober 1968 in de vergadering van de 138ste algemene halfjaarlijkse conferentie der Kerk.

Indien gij mij liefhebt, zo bewaart mijn Geboden

Op verzoek van onze president, David O. McKay, heb ik vanmorgen het voorrecht hier in deze grote Tabernakel voor u te mogen staan en ik doe dit in alle nederigheid, met in mijn hart een gebed, dat hetgeen ik moge zeggen in harmonie zal zijn met de leer van onze Heer en Heiland Jezus Christus.

Wij die tijdens deze conferentie deze plaats zullen innemen hebben dezelfde verantwoordelijke taak als die welke door Paulus aan Timotheüs werd opgedragen, te weten:

„Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.

„Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelven leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden;

„En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen." (II Tim. 4:2-4.)

„En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden." (II Tim. 3:1.)

Wij leven hier op het ogenblik in de laatste dagen en de profetie van Paulus is vlak voor onze ogen bezig in vervulling te gaan. De mensen wijzen de gezonde leer af en volgens hun eigen begeerten wenden zij hun ogen af van de waarheid en luisteren liever naar hen die naar hun eigen smaak prediken. Dientengevolge worden wij over de gehele wereld met vele beproevingen bezocht. Wij hebben in onze geschiedenis thans een tijdperk bereikt, dat naar ik geloof het meest kritieke is waarmee de mensheid ooit is geconfronteerd.

Ernstige, nadenkende mensen op elk terrein van het maatschappelijk leven zijn het erover eens dat de tegenwoordige omstandigheden niet zo heel veel

Emma Ray Riggs McKay, meer dan 67 jaar president McKay's geliefde, luistert naar de toespraken.

langer kunnen voortduren zonder de wereld te storten in een van de ernstigste crises die de mensheid ooit heeft gekend.

Ik ben er zeker van dat wij bij het aanschouwen van deze verontrustende toestanden in een wereld vol beroering ertoe komen de volgende eenvoudige vragen te stellen: „Waarom is er zoveel haat en strijd in de wereld tussen de volkeren, maar ook tussen landgenoten onderling, in universiteiten en zelfs in plaatselijke gemeenschappen of groeperingen, waarbij deze onrust, dit wantrouwen en getwist zelfs tot in het huiselijke leven is doorgedrongen? Waarom is dit zo algemeen? Wat kan en moet er worden gedaan ter verbetering van deze toestanden, waarbij wij ons geen van allen gelukkig en tevreden kunnen voelen?

Terwijl ik deze zaken zat te overpeinzen, bleef ik steeds de Schriften doorzoeken om een antwoord te vinden. Zoals wij allen weten, staat de Heilige Schrift vol vermaningen, waarschuwingen en profetieën aangaande het welzijn van de mensheid en de toestanden die in de laatste dagen zullen heersen, of in de dagen die wij thans beleven.

Wij bemerken dat de wereld in twee grote tegenovergestelde kampen is verdeeld. Eén daarvan bestaat uit personen en volkeren, die er een volstrekt materialistische levensbeschouwing op na houden en die niet alleen de ware christelijke levenswijze verwerpen, maar tevens aanvallen daarop ondernemen om deze geheel uit de wereld te helpen.

In het andere kamp bevinden zich degenen die in naam nog vasthouden aan de erkenning van geestelijke en morele waarden Deze groep omvat wat wij onze christelijke beschaving noemen. Eén van de grootste tragedies van deze generatie is echter dat zo'n groot deel van onze zogenaamde christelijke beschaving uit een voorgewend christendom bestaat, dat men alleen met de mond belijdt en er zijn er tegenwoordig zelfs velen, die ook dat niet eens meer doen.

De enige duidelijke en zekere oplossing van onze moeilijkheden is van ons voorgewende christendom een levende, persoonlijke werkelijkheid te maken, het in ons leven toe te passen, Jezus Christus te aanvaarden als de Zoon van God en als de ware, levende Verlosser der mensheid, „want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden." (Hand. 4:12.)

Jezus Christus heeft niet alleen Zijn leven voor ons gegeven, maar Hij heeft ons ook duidelijk het plan van leven en zaligheid bekend gemaakt en ons verzekerd dat wij om het eeuwige leven te kunnen verwerven, moeten leven bij de gezonde leer, welke gevonden wordt in het woord des Heren, hetzij dit is uitgesproken door God of door Jezus Christus Zelf, of door Gods profeten. Dit geeft een duidelijk antwoord op brandende levensvragen als:

„Wie zijn wij eigenlijk?"
„Waar zijn wij vandaan gekomen?"
„Waarom zijn wij hier op aarde?"
„Is er een leven na de dood?"
„Bestaat er een levend, persoonlijk God?"
„In welke verhouding staan wij tot God, de Eeuwige Vader?"
„Is Jezus Christus de Redder der wereld, de Zoon van God?"
„Wat moeten wij doen om verhoging te verwerven en het eeuwige leven deelachtig te worden?"

Laten wij ons ter verkrijging van de antwoorden op deze vragen wenden tot de woorden des Heren en die van de profeten, zowel van ouds als van deze tijd, en deze in (ernstige) overweging nemen.

Toen wij allen nog in de geestenwereld bij God de Vader vertoefden, zeide Hij tot Zijn Eerstgeborene, Die daar in de geest bij Hem was:

„Wij zullen nederdalen, . . . en wij zullen een aarde maken, waarop dezen zullen kunnen wonen;

Een ongebruikelijk aanzien van de Tabernakel tussen de bijeenkomsten in.

„En wij zullen hen hiermede beproeven om te zien of zij alles willen doen, wat de Here, hun God hun ook moge gebieden;" (Abr. 3:24-25.)

„En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze." (Gen. 1:27.)

Hartverheffend en vererend is het te weten dat wij waarlijk naar de geest kinderen van God zijn, naar Zijn beeld geschapen, dat Hij en Jezus Christus persoonlijke Goden zijn en dat Zij belang in ons stellen, en dat het waar is wat er geschreven staat, nl.:

„. . . alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (Joh. 3:16.)

Jezus is de Zoon van God, zoals in de oude en in de hedendaagse Schriftuur is verklaard. Bij verschillende gelegenheden heeft God Hem met deze woorden aan de mensen op aarde voorgesteld: „Deze is Mijn Geliefde Zoon — hoort hem!" (Matth. 3:17; 3 Nephi 11:7; J. Sm. 2:17.)

Jezus leerde dat wij, als de geestelijke kinderen van de Vader, met die goddelijke vonk in ons, als Hij kunnen worden door Zijn geboden te onderhouden. Bovendien heeft Hij gezegd: „Onderzoekt de Schriften . . . die van Mij getuigen." (Joh. 5:39.) Voorts heeft Paulus tot de Romeinen gezegd:

„Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden." (Rom. 15:4.)

Verder hebben wij dan nog deze woorden van Jezus: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt." (Joh. 17:3.)

In antwoord op de vraag: „Als ik sterf, zal ik dan ook weder leven?" heeft Christus gezegd: „. . . Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid . . . " (Joh. 11:25-26.)

Hij gaf Zijn leven en werd weder opgewekt, opdat de mens niet eeuwig in het graf zou verblijven.

Ook verzekerde Hij de menigte:

„In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.

„En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben." (Joh. 14:2-3.)

Aangaande Zijn opstanding hebben wij tevens het getuigenis van Paulus, die eenmaal een vervolger van de heiligen is geweest en een loochenaar van Christus, dat de apostelen en hijzelf en honderden anderen Christus hadden gezien, nadat Hij was opgestaan „ten derden dage, naar de Schriften." (I Kor. 15:4.)

Gelukkig is de mens te prijzen die naar de opstanding uitziet als een belangrijke stap in zijn eeuwige vooruitgang en die zich er nu reeds op voorbereidt God te ontmoeten!

Terwijl ik de begrafenis bijwoonde van onze trouwe en toegewijde broeder en getrouwe dienstknecht des Heren, William J. Critchlow jr., kwam ik diep onder de indruk door de kalme waardigheid van zijn vrouw, zijn kinderen en zelfs van zijn kleinkinderen. Men had hun geleerd in een letterlijke opstanding te geloven en zij wisten dat zij eenmaal in gezinsverband zouden worden herenigd. Ik heb geprobeerd hun gevoelens te vergelijken met die zo'n geloof niet hebben, die de gezonde leer niet willen aanvaarden, maar tevergeefs naar hoop zoeken. Ik heb een nederig gebed tot mijn hemelse Vader gericht, dat ik in staat mocht zijn enigen van hen in het hart te treffen, en dat het mij gegeven zou zijn hun enig begrip en besef te mogen bijbrengen van de grote vreugde, voldoening en geruststelling die het geloof in de opstanding schenkt.

Waarom is het, ondanks al die onweerlegbare getuigenissen der profeten ten aanzien van de waarachtigheid van het Evangelie, toch zo moeilijk voor de mensen om de gezonde leer aan te nemen en te verdragen, hetgeen voor ons allen van zoveel belang is? Hiervoor zijn wel enkele voor de hand liggende redenen aan te geven.

Daar is in de eerste plaats de invloed die satan op de mensheid uitoefent. In de geestenwereld, reeds voordat de wereld bestond, kwam satan in opstand omdat zijn plan werd verworpen. Toen heeft God al gezegd:

„Omdat die Satan tegen Mij rebelleerde, en de vrije wil van de mens trachtte te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven . . . deed Ik hem door de macht van Mijn Eniggeborene nederwerpen;

„En hij werd Satan, ja, de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden, en hen gevankelijk weg te voeren volgens zijn wil, ja, allen, die niet naar Mijn stem zouden willen luisteren." (Mozes 4:3-4.)

Toen besloot satan alles te doen wat in zijn vermogen lag om het werk der gerechtigheid te verijdelen en te vernietigen, en aldus gaat hij op en neder over de aarde, zoekende de zielen der mensen te verderven. Dit doet hij door middel van bedrog en vleierij en door zijn afgezanten doet hij

valse leerstellingen verkondigen aan allen die ernaar willen luisteren en zij schijnen groot succes te hebben.

Antichristen en de aanstichters van de God-is-dood-theorie, evenals de sceptici en sommigen die zichzelf als godsdienstige leiders betitelen zijn ijverig bezig valse leerstellingen te verkondigen en zich van alle boosaardige middelen te bedienen om het geloof in God en de Schriften afbreuk te doen en te vernietigen, waardoor zij de profetie van Jezus Christus in vervulling doen gaan, toen Hij zeide:

„Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden." (Matth. 24:24.)

Ook worden velen, naarmate zij toenemen in wereldse geleerdheid, zoals de natuurwetenschap en de wijsbegeerte, zelfgenoegzaam en dezen zijn bereid om op hun eigen verstand te steunen, waarbij zij zelfs zover gaan dat zij menen onafhankelijk van God te zijn en op grond van hun wereldse geleerdheid denken zij dat zij, als zij niet op natuurlijke, wiskundige of wetenschappelijke wijze kunnen bewijzen dat God leeft, zich wel kunnen en moeten veroorloven het bestaan van God en Jezus Christus in twijfel te trekken en zelfs te ontkennen. Tevens beginnen vele professoren verderfelijke dingen te onderwijzen en leerlingen achter zich weg te leiden, en onze jongelui die wij tot hen zenden om kennis op te doen aanvaarden hen als gezaghebbenden en zo worden velen ertoe gebracht hun geloof in God te verliezen.

Een pas afgestudeerde student die zo juist zijn doctorale graad in de filosofie had behaald vertelde me onlangs iets over enkele aanvallen die worden ondernomen op het christendom of het geloof in God en hoe moeilijk het is die te weerstaan, vooral voor diegenen wie dit thuis niet is bijgebracht en die geen getuigenis van de waarachtigheid van dat geloof hebben verworven. Hij zei dat één professor hem honende verwijten voor de voeten wierp door te zeggen: „Jij gelooft toch zeker niet meer in al die verouderde nonsens die je in de Bijbel en in jullie Boek van Mormon vindt?" en die heel wat tijd ten koste legde aan zijn pogingen om hem te bewegen zich van de waarheid af te wenden.

Ik kan niet begrijpen hoe een geleerde of zogenaamde intellectueel of wie dan ook, die op zoek zou moeten zijn naar de waarheid, zo vermetel kan zijn dat hij zich durft opwerpen tot autoriteit op godsdienstig gebied en daarbij zelfs zo ver zou gaan dat hij het zou willen opnemen tegen hetgeen ons wordt geleerd door God, de Eeuwige Vader, de Schepper der wereld, en door Zijn Zoon Jezus Christus, laat staan dat hij dit alles zou willen loochenen omdat hij het niet wetenschappelijk kan bewijzen.

Verstandiger en beter is het voor een mens de eenvoudige waarheden van het Evangelie te aanvaarden en het gezag te erkennen van God, de Schepper der wereld en van Jezus Christus, Zijn Zoon, en door geloof die dingen aan te nemen die hij niet kan weerleggen en waarvoor hij geen betere verklaring kan vinden. Hij moet bereid zijn te erkennen dat er bepaalde dingen zijn — heel veel dingen — die hij niet kan begrijpen.

Hoe kunnen wij het bestaan van God ontkennen of niet in Hem geloven, als wij zelfs de eenvoudigste dingen om ons heen niet kunnen begrijpen — b. v. hoe een boomblad functioneert, wat elektriciteit eigenlijk is, waaruit onze eigen emoties bestaan, wanneer de geest zijn intrede doet in het lichaam en wat ermee gebeurt wanneer hij het lichaam verlaat? Hoe kunnen wij dan zeggen dat er geen opstanding is of kan zijn, omdat wij de opstanding niet kunnen begrijpen?

In de Schrift worden wij vermaand met deze woorden: „Vertrouw op den Heere met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet." (Spr. 3:5) en met deze waarschuwing: „Wee degenen, die in hun ogen wijs, en bij zichzelven verstandig zijn!" (Jes. 5:21.)

Hoe kan een mens geloven en weten dat hij in door mensenhanden gemaakte ruimtevaartuigen met snelheden van duizenden en nog eens duizenden kilometers per uur rondom de aarde kan vliegen en daarbij toch nog verbinding kan onderhouden met de mensen hier op aarde en in zijn baan geleid kan worden in de wetenschap dat hij, mits hij goed afgestemd blijft op zijn thuisbasis, naar de aarde zal worden teruggevoerd om een veilige landing te kunnen maken; hoe kan men geloven dat een nietig mens ook al toestellen kan bouwen zoals de Surveyor, die hij naar de maan heeft gezonden, waarmee hij in verbinding heeft gestaan om de werkzaamheden van dat toestel te leiden en waarvan hij gegevens heeft ontvangen, maar dan toch nog zeggen dat het voor God, de Schepper der wereld, onmogelijk is Zich in verbinding te stellen met de mens, Zijn eigen schepping, die door de ruimte vaart op een door God geschapen ruimteschip, bekend als de aarde, en dat de mens, door met zijn thuisbasis voeling te blijven houden, verzekerd kan zijn van een veilige terugkeer wanneer hij zijn rondwandeling op aarde eenmaal heeft volbracht?

Om die terugkeer te kunnen maken is het van

Het beroemde Mormoonse Tabernakelkoor.

het grootste belang dat wij en onze kinderen de leer van Jezus Christus kennen, begrijpen en toepassen in ons leven. De vraag is nu: Waar en hoe moeten wij daarin worden onderwezen? Het Evangelie, of het geestelijk aspect van het leven mag niet op de scholen worden onderwezen; feitelijk is het zelfs zo, dat op vele scholen en in het bijzonder aan de universiteiten, zoals wij al eerder hebben aangegeven, het geloof in God en in de leer van Jezus Christus belachelijk wordt gemaakt.

De mensen zijn over het algemeen van opvatting dat het onderwijzen van het Evangelie aan de kerken dient te worden overgelaten, maar slechts een klein percentage van de ouders of de kinderen gaan naar een kerk, waar zij onderwezen zouden kunnen worden, en zelfs die kleine minderheid van kerkgangers wordt door vele kerken niet onderwezen in de gezonde, onvervalste leer, zoals wij die van de Zaligmaker hebben ontvangen en van de profeten, door wie de Here spreekt.

Hoeveel kerken leren tegenwoordig nog dat God een Persoon is? En dat wij naar Zijn beeld zijn geschapen, zoals Hij Zelf heeft gezegd? Beseffen wij wel hoe moeilijk het is om in een God te geloven en Hem lief te hebben, als Hij geen lichaam, lichaamsdelen of gevoelens heeft, zoals zovele sekten in deze tijd leren? In ieder geval dienen de waarheden van het Evangelie, die in ons leven de hoofdzaak zijn in onze gezinnen te worden onderwezen, zoals de Here heeft gezegd. Dit zijn de woorden die Hij hieraan heeft gewijd:

„En verder, voor zoverre er in Zion . . . ouders zijn, die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen . . ., dan zij de zonde op het hoofd der ouders.

„En zij moeten hun kinderen eveneens leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen." (L.&V. 68:25, 28.)

Om de ouders in de vervulling van hun plicht bij te staan, spreekt de Here bij monde van Zijn profeten. Nog in deze laatste dagen is bij monde van de profeet Joseph Smith die openbaring aan de wereld gegeven, welke bekend staat als het woord van wijsheid. Hierin wordt o. a. het gebruik afgeraden van tabak en sterke drank en er is een belofte bij gegeven. Als wij er alleen maar aan wilden denken ons aan dit woord van wijsheid te houden, dan zouden er geen dronken automobilisten zijn, die op de grote wegen duizenden en nog eens duizenden ongelukken veroorzaken, vaak met dodelijke afloop; er zou dan ook minder armoede zjin, minder uit elkaar geslagen gezinnen, geen alcoholisten en er zouden geen misdaden meer worden begaan die het gevolg zijn van de invloed van de alcohol. Er

zou niemand meer lijden aan of sterven door longkanker en andere door het gebruik van tabak veroorzaakte ziekten. In deze openbaring hebben wij tevens deze belofte ontvangen:

„En alle heiligen, die deze woorden ter harte zullen nemen en nakomen, en in gehoorzaamheid aan de geboden zullen leven, zullen gezondheid in hun navel, en merg in hun beenderen ontvangen.

„En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja, verborgen schatten;

„En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden.

„En Ik, de Here, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen Israëls, en hen niet zal doden." (L.&V. 89:18-21.)

Ouders, wij moeten ons niet zozeer in beslag laten nemen door wereldse zaken, dat wij in gebreke blijven onze kinderen, zowel door ons voorbeeld als door ons voorschrift, in de leer der zaligheid te onderwijzen. Wij moeten hun leren in God te geloven en dat Zijn Zoon Jezus Christus de Verlosser der wereld is, Die Zijn leven heeft gegeven opdat wij uit de dood zouden kunnen worden opgewekt.

Hoeveel gezinnen komen er tegenwoordig nog bijeen voor het gezinsgebed en hoevelen leren hun kinderen in het verborgene te bidden tot een persoonlijk God, Die hun gebeden zal horen en verhoren, en leren hun hoe belangrijk het is hun naasten lief te hebben?

Wat een prachtige wereld zou dit zijn om te bewonen als alle ouders wekelijks een gezinsavond met hun kinderen zouden houden en hun het woord des Heren zouden onderwijzen. Alleen al het aanvaarden en naleven van wat Hij „Het grote gebod in de wet" heeft genoemd, zou een hemel op aarde scheppen, waarin iedereen in vrede en geluk zou kunnen wonen. Hij zeide nl.:

„... Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.

„Dit is het eerste en het grote gebod.

„En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzèlven.

„Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten." (Matth. 22:37-40.)

Voorts heeft Hij gezegd: „Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden." (Joh. 14:15.)

Als wij onze medemensen liefhadden, zouden wij niet stelen, dan zouden wij niet doden en wij zouden geen overspel bedrijven; wij zouden geen valse getuigenis spreken of iets van die aard doen, waardoor wij onze naaste zouden kunnen schaden.

Gezegend is die mens, die naar waarheid kan zeggen dat hij gelooft in God, de Eeuwige Vader, en in Zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest, en dat door de verzoening van Christus alle mensen zalig kunnen worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie; dat hij bereid is zich te bekeren en tot vergeving van zijn zonden te worden gedoopt en dat hij daarna de leer van Jezus Christus zal aanvaarden en naleven.

Ik geef u mijn getuigenis dat deze dingen waar zijn, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Toespraak gehouden door president Joseph F. Smith, raadgever in het Eerste Presidentschap der Kerk, in de ochtendzitting van de 138ste algemene halfjaarlijkse conferentie der Kerk, op zondag 6 oktober 1968.

Het koninkrijk Gods is eeuwig

In ben zeer dankbaar voor de gelegenheid om hier met u te vergaderen, mijn broeders en zusters, in deze en alle andere zittingen van de conferentie.

Ik verheug mij bovenmate in de waarheid. Ik dank de Here iedere dag van mijn leven voor Zijn goedheid en genade, voor de liefdevolle zorg en bescherming die Hij al de Zijnen heeft betoond en voor de vele blijken van Zijn barmhartigheid en de zegeningen die Hij ons heeft geschonken in dit hele uitgestrekte land, in de loop van al die jaren, sinds de dag waarop de Kerk werd opgericht, nl. de 6de april 1830.

Onze zending is de mensheid te behouden, te bewaren voor het kwade en te verheffen, licht en waarheid in de wereld te brengen, de mensen op aarde te overreden rechtvaardig voor God te wandelen en Hem te eren, zowel in hun leven als met de eerstelingen van al hun middelen van bestaan en vermogensaanwas.

Ik wilde graag zeggen dat het „mormonisme", zoals het wordt genoemd, nog altijd niets meer of minder is dan de kracht Gods tot zaligheid voor iedere ziel die het in alle oprechtheid wil aanvaarden en naleven. Ik durf wel zeggen dat alle heiligen der laatste dagen, waar ze ook gevonden mogen worden, mits zij hun naam eer aandoen en zich hun roeping en hun begrip van het Evangelie waardig betonen, mensen zijn die op de bres staan voor waarheid, eer, deugdzaamheid, een rein leven, eerlijkheid in zaken en in de godsdienst — mensen die partij gekozen hebben voor God en Zijn gerechtigheid, Zijn waarheid, Zijn werk op aarde, tot behoud der mensenkinderen.

Al deze jaren hebben wij in deze Kerk gearbeid om mensen te brengen tot kennis van het Evangelie van Jezus Christus en tot bekering en gehoorzaamheid aan de vereisten van de goddelijke wet. Wij hebben er steeds voor geijverd mensen te redden van dwaling en hen ertoe te bewegen zich van het kwade af te keren en het goede te leren doen.

Het Evangelie van Jezus Christus is de kracht Gods tot zaligheid en het is voor iedere man en vrouw in de Kerk volstrekt noodzakelijk om als rechtschapen mensen hun werk te doen, de wetten van God in acht te nemen en de geboden die Hij heeft gegeven te onderhouden, opdat zij in dit leven over die kracht Gods tot zaligheid kunnen beschikken en het oprechte verbondsvolk van de Kerk behoort groot en talrijk te worden, totdat de wereld zich eenmaal zal buigen en erkennen dat Jezus de Christus is en dat er een volk is dat zich voorbereidt op Zijn wederkomst in macht en heerlijkheid.

Wij bieden de wereld de olijftak des vredes aan. Wij leggen de wereld de wet des Heren voor, de waarheid zoals deze in de laatste dagen is geopenbaard voor de verlossing der doden en tot behoud der levenden. Wij dragen de mensenkinderen geen kwaad hart toe en staan niet onwelwillend tegenover hen. De geest van vergevensgezindheid vervult de harten der heiligen en zij koesteren geen wraakzuchtige verlangens of gevoelens jegens hun vijanden.

Zij zeggen in hun hart: Laat de Here tussen ons en onze vijanden oordelen; wat ons betreft, wij vergeven hen en wij koesteren geen wrok tegen iemand, wie dan ook. Hoewel men misschien zal zeggen, en tot op zekere hoogte is dat ook zo, dat wij maar een handjevol zijn in vergelijking met onze medemensen in de wereld, kunnen wij toch vergeleken worden bij het zuurdeeg waarvan de Heiland sprak, dat uiteindelijk de ganse wereld zal doordringen. De mensen moeten dan met terzijdestelling van hun vooroordelen, persoonlijke verlangens, wensen en voorliefdes, eerbied bewijzen aan de grote zaak der waarheid, die bezig is zich over de gehele wereld te verbreiden.

De geest van het Evangelie leidt de mensen tot de gerechtigheid en brengt hen ertoe hun naasten lief te hebben en zich in te spannen voor hun zaligheid en verhoging; zij worden erdoor geïnspireerd

om het goede te doen in plaats van het kwade, om zelfs maar de schijn van zonde te vermijden, en het doel en oogmerk van dit werk is de eeuwige gelukzaligheid van de mens, zowel in dit leven als in het toekomende.

De vruchten van de Geest Gods — de vruchten van de ware godsdienst — zijn vrede, liefde, deugdzaamheid, eerlijkheid, onkreukbaarheid en trouw ten aanzien van alle in de wet des Heren bekende beginselen. Lees het vijfde hoofdstuk van de Brief aan de Galaten er eens op na en daar ontdekt u dan wat het verschil is tussen de vruchten van de Geest Gods en de vruchten van de geest der wereld.

Dat is ook een van de grote verschillen tussen het zogenaamde „mormonisme" en de theologie van de wereld. Als wij ons willen buigen voor de geboden van deze Kerk en haar principes in ons leven tot de onze willen maken, dan worden wij daardoor zonen en dochters van God, die eens waardig bevonden zullen worden om in de tegenwoordigheid van de Almachtige in de hemelen te wonen.

Het Koninkrijk Gods en het werk des Heren zal zich meer en meer uitbreiden; in de toekomst zal het in de wereld sneller vorderingen maken dan in het verleden het geval is geweest. De Here heeft het gezegd en de Geest geeft getuigenis, en ook ik getuig ervan, want ik weet zeker dat het waar is.

Het Koninkrijk van God is hier om te groeien, zich uit te breiden, wortel te schieten in de aarde en daar te verblijven waar de Here het door Zijn eigen macht en Zijn eigen woord heeft geplant om nooit meer te worden vernietigd, maar om te blijven bestaan totdat de doeleinden des Almachtigen bereikt zullen zijn, ja, ieder beginsel waarvan de profeten sedert het begin der wereld hebben gesproken. Het is Gods werk dat door Hemzelf door Zijn eigen wijsheid en niet door de wijsheid der mensen op aarde is hersteld in deze laatste dagen, en Hij heeft het gegrondvest op de beginselen van waarheid en gerechtigheid en op een reine levenswijze, zodat het niet meer ternedergeworpen of aan een ander volk overgelaten kan worden, zolang de overgrote meerderheid van de leden der Kerk zich aan hun verbonden zullen houden die zij met de Here hebben gesloten en zich rein en onbesmet van de wereld zullen bewaren.

Nimmer kan een volk er bestendig wel bij varen en tot bloei komen indien het niet staande blijft in de goddelijke waarheid. Waarheid is een machtig wapen en zij zal zegevieren. Ik wilde u eigenlijk zeggen, dat er sinds de oprichting der Kerk nooit een tijd is geweest dat de Kerk door een mens werd geleid. Zo was het niet in de dagen van Joseph Smith en evenmin in die van Brigham Young en ook daarna is het niet zo geweest. Laat mij u zeggen dat dit het werk des Heren is en ik hoop dat u hiervan aantekening zult houden en het niet zult vergeten, dat het de Almachtige is die dit werk zal volbrengen en geen mens.

Geen mens zal de eer hebben dit te doen en er is ook nog nooit een mens geweest die de macht bezat om het uit zichzelf te doen. Indien het mensenwerk geweest ware, dan zouden wij aan de rest van de wereld gelijk zijn geweest en zou het niet waar zijn dat God ons uit de wereld heeft uitverkoren, maar dan zouden wij er deel van uitmaken en met iedereen beste maatjes zijn; nu is het echter wel degelijk zo dat God ons uit die wereld heeft uitverkoren en daarom zijn wij niet van de wereld.

Nu moet u één ding vooral niet vergeten, mijn broeders, zusters en vrienden, en wanneer u dus naar huis gaat en u bent dat tot nu toe niet gewoon geweest of u hebt uw plicht in deze verwaarloosd, neem dan deze uitdrukkelijke opdracht met u mee: Ga in uw binnenkamers — in uw bidvertrekken — en buig daar dan alleen of met uw gezin om u heen verzameld, uw knieën voor de Here om hem te prijzen en te danken voor Zijn genadige voorzienigheid die vanaf het prille begin van dit werk tot heden toe over u en al de Zijnen heeft gewaakt. Bedenk dat het de gave Gods aan de mensen is, dat het Zijn macht en Zijn besturende invloed is waardoor alles tot stand is gebracht wat wij zien dat er bereikt is. Dit is niet door menselijke wijsheid geschied. De mensen zijn werktuigen in de handen des Heren bij de verwezenlijking van Zijn doelstellingen en wij mogen dat niet ontkennen; wij dienen hen in ere te houden, doch wanneer wij het op ons nemen hun de eer te geven voor het tot stand brengen van dit werk en de Here, Die de mensen tot dit werk heeft bekwaam gemaakt, de Hem toekomende eer onthouden, dan doen wij onze hemelse Vader onrecht aan.

Hij zal Zijn werk in gerechtigheid bespoedigen en op Zijn eigen tijd de verwezenlijking van Zijn bedoelingen verhaasten. Het is voor ons alleen noodzakelijk om uit alle macht te trachten de voortgang van het werk des Heren bij te houden; dan zal Hij ons bewaren en beschermen en de weg voor ons bereiden.

Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar, dat het mij vergund is in deze generatie te leven en enigszins bekend te hebben mogen worden met de beginselen van het Evangelie. Het stemt mij dankbaar dat ik het voorrecht heb gehad om een getuigenis van de waarheid hiervan te verkrijgen en dat ik hier en elders mag staan om mijn getuigenis te geven van

Conferenties zijn goede gelegenheden voor de heiligen om oude vrienden te ontmoeten.

de waarheid dat het Evangelie onder de mensen is hersteld. Ik heb veel onder de volkeren gereisd en er het Evangelie gepredikt. Ik heb daarbij het een en ander gezien van de toestanden die thans in de wereld heersen en ik ben er zeker van dat het Evangelie, zoals dit in de Bijbel is geopenbaard, in de wereld niet te vinden is.

De verordeningen van het Evangelie worden ook in geen enkele andere kerk bediend dan in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zij willen niet luisteren naar het getuigenis van mensen die tot hen zeggen dat de Here leeft en dat Hij in deze tijd evenzeer bij machte is om Zijn wil aan de mensen te openbaren als ooit tevoren. Zij kunnen dus niet verder komen en evenmin kunnen zij de wegen des Heren leren kennen of in Zijn paden wandelen.

Dit was de weg die ons werd gewezen door Petrus en de andere apostelen, toen de Geest des Heren met grote kracht op hen rustte, waardoor zij de mensen in het hart wisten te treffen en te overtuigen, zodat zij uitriepen:

„Wat zullen wij doen mannen broeders?"

„En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." (Hand. 2:37, 38.)

Dit was de raad die hun werd gegeven en voor zoverre zij die opvolgden, hadden zij recht op het getuigenis van de Heilige Geest, dat hun vrede en geluk zou aanbrengen, hun bekend zou maken met hun plichten en hen in staat zou stellen te begrijpen in welke verhouding zij tegenover de Here stonden.

Als wij zien naar de toestand van de hedendaagse wereld, moeten wij wel tot de conclusie komen dat het niet waarschijnlijk is dat er spoedig

vrede op aarde zal worden gesticht. Er is onder de volkeren niets dat naar vrede zweemt.

De almachtige God is de Schepper der aarde; Hij is de Schepper van onze geest. Hij heeft het recht om ons voor te schrijven wat wij moeten doen en laten en wij zijn verplicht gehoorzaamheid te betrachten en onze levenswandel dient in overeenstemming te zijn met hetgeen Hij van ons vereist. Het Evangelie is op aarde hersteld en het priesterschap opnieuw ingesteld en dit volk verheugt zich in beide. De wereld kan dit niet begrijpen en men aanschouwt het met verbazing.

Wij weten dat Jezus Christus leeft; wij weten dat Hij onze Verlosser en Zaligmaker is; hiervan hebben wij een getuigenis, onafhankelijk van hetgeen in boeken geschreven staat, en wij getuigen van deze dingen tot de wereld. Wij zijn betrokken bij het grote werk der laatste dagen van het prediken van het Evangelie tot de volkeren; dit is een heerlijk en prachtig werk. Wij geloven dat het goed is God met geheel ons hart lief te hebben en onze naasten lief te hebben als onszelf.

Dit zijn enkele van de beginselen van het Evangelie, en deze beginselen zijn ons onderwezen sinds het begin van onze loopbaan als leden van deze Kerk. Het Evangelie van Jezus Christus is de volmaakte wet der vrijheid en het zal de mens tot de hoogste heerlijkheid voeren en hem tenslotte verheffen in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader, mits hij gehoor wil geven aan de raadgevingen van hen die de Here als Zijn leiders heeft aangesteld.

Wij vergen van niemand het onmogelijke. Wij geven onbevreesd getuigenis dat deze dingen waar zijn. Wij weten dat God Degene is in Wie wij ons vertrouwen stellen, want dit is aan ons geopenbaard. Wij tasten niet in het duister en evenmin hebben wij ons getuigenis van een mens verkregen of van een groep mensen, maar door de openbaring van Jezus Christus. Het kan geen kwaad de dwaasheden en verkeerdheden der wereld te verzaken en u in ootmoed voor de Here te buigen en te bidden om Zijn Geest, en u in gehoorzaamheid aan de woorden van de Zaligmaker te laten dopen en de handen te laten opleggen voor de gave des Heiligen Geestes, opdat u voor uzelf een getuigenis moogt krijgen van de waarheid der woorden die wij tot u spreken.

Als u dit in alle nederigheid en oprechtheid doet, dan beloof ik u, zo waarlijk als de Here leeft, dat u voor uzelf het getuigenis van dit werk zult ontvangen en het even zeker zult weten als alle heiligen der laatste dagen het behoren te weten. Dit is de belofte, die stellig en onwrikbaar is, en er zijn er velen in deze vergadering die kunnen getuigen dat zij deze beloften in deze tijd in vervulling hebben zien gaan. Dit getuigenis komt van God en het overtuigt allen die het wordt gegeven ondanks hun eigen menselijke beperkingen, en dit is voor de mensen van groter waarde dan enig teken of enige gave, omdat het hun ziel vrede, geluk en voldoening schenkt.

Het verzekert mij ervan dat God leeft en dat ik bij getrouwheid de zegeningen van het celestiale koninkrijk zal verkrijgen. De aarde zal gereinigd worden en tot een geschikte verblijfplaats worden gemaakt voor hemelse wezens en voor de Here onze God om erop te komen wonen, hetgeen Hij gedurende het Duizendjarige Rijk zal doen. Het Evangelie is de zaligheid en ons behoud, zonder hetwelk er niets de moeite waard is. Dit is het doel van ons streven, De reden waarom wij hier zijn is dat wij iedere dwaasheid zullen kunnen overwinnen en ons op het eeuwige leven in de toekomst voorbereiden.

Laat ons getrouw en nederig zijn; laat ons leven in overeenstemming met de godsdienst van Jezus Christus, de zwakheden van het vlees afleggen en van ganser harte de Here en Zijn waarheid zijn toegedaan, vastbesloten om de goede strijd des geloofs te strijden en tot het einde toe standvastig te blijven, waartoe God ons de kracht moge verlenen, dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen.

Toespraak gehouden door president Alvin R. Dyer, raadgever in het Eerste Presidentschap der Kerk, in de ochtendzitting van de 138ste algemene halfjaarlijkse conferentie der Kerk op zondag 6 oktober 1968.

De bestemming van Amerika is godsdienstig en niet politiek van aard

Mijn toespraak gaat over de bestemming van Amerika.

Sedert de grondlegging van deze natie hebben politieke leiders gesproken over de grootheid van Amerika en over zijn plaats in de wereld als de bakermat van vrijheid en democratie, voorbestemd om deze beginselen over de gehele wereld te verspreiden.

Wij zijn er getuige van geweest hoe Amerika dit via verschillende methodes heeft trachten te bereiken, maar al veel leergeld heeft moeten betalen om de pijnlijke ondervinding op te doen dat men geen enkel volk de vrijheid zonder meer kan brengen of schenken en dat men deze evenmin kan kopen.

Met betrekking tot de bestemming van Amerika in politiek opzicht zou ik mij aan geen voorspellingen durven wagen, maar ik weet wel dat lang voordat de schepen van Columbus de kust van dit land hadden bereikt en lang voordat de grondleggers van zijn onafhankelijkheid hier een nieuwe natie hadden gesticht, er reeds veel eerder gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, waardoor het land dat thans Amerika wordt genoemd een geheel eigen doel en bestemming heeft toegewezen gekregen.

Het is mijn vaste overtuiging dat de ware toekomst van Amerika godsdienstig en niet politiek van aard is, meer geestelijk dan materieel.

Over de stichting van deze natie is al heel wat gezegd. De profeet Joseph Smith zelf heeft verklaard dat de grondwet der Verenigde Staten onder hemelse inspiratie tot stand is gekomen en omdat dit zo is bidden wij dat deze mag blijven voortbestaan, ons bewust van de bedoeling waarmede zij in het leven werd geroepen. Hoe nobel en groots de politieke aspecten van de instelling hiervan echter ook mogen zijn, de werkelijke betekenis van deze constitutie is toch gelegen in de geestelijke doeleinden die bij de opstelling van dit staatsstuk eigenlijk werden beoogd. Ten bewijze hiervan heb ik twee van deze geestelijke en dus door God beoogde redenen voor de totstandkoming van de grondwet der Verenigde Staten uitgekozen, te weten:

Ten eerste: Amerika werd gesticht ter vervulling van een verbond, dat door God met de aartsvaderlijke voorouders van het huis Israëls gesloten was. Sprekende tot een overblijfsel van dit stamhuis, dat dit land had bewoond, heeft de Here tot deze mensen het volgende gezegd:

„Want het is wijsheid in de Vader, dat zij als een vrij volk door de macht van de Vader in dit land zouden worden gevestigd, zodat deze dingen van hen zouden kunnen voortkomen tot een overblijfsel van uw nageslacht, opdat het verbond van de Vader, dat Hij met Zijn volk heeft gesloten, in vervulling moge gaan, o huis Israëls." (III Nephi 21:4.)

Ten tweede: Amerika en zijn grondwet zijn ontstaan om het van God gegeven recht tot zedelijke zelfbeschikking voor de mensheid in stand te houden. Uit een door Joseph Smith ontvangen openbaring dienaangaande citeer ik het volgende:

„Overeenkomstig de wetten en grondwet van het volk, die met Mijn toestemming tot stand zijn gekomen, en die voor de rechten en bescherming van alle mensen moeten worden gehandhaafd, overeenkomstig rechtvaardige en heilige beginselen;

„Opdat een ieder in leer en beginsel met betrekking tot de toekomst moge handelen overeenkomstig de morele vrijheid, die Ik hem heb gegeven, opdat een ieder in de dag des oordeels voor zijn eigen zonden verantwoordelijk moge zijn.

„Daarom is het niet juist, dat de ene mens in slavernij bij de andere zou zijn.

„En voor dit doel heb Ik de grondwet van dit land tot stand doen komen door verstandige mannen, die Ik voor dit bepaalde doel heb verwekt, en Ik heb dit land door bloedvergieten vrijgekocht." (L.&V. 101:77-80.)

Volgens het Boek van Mormon begonnen de Jaredieten zich in dit land te vestigen ten tijde van de bouw van de grote toren van Babel. Dit geschiedde omstreeks het jaar 2200 v. Chr. In die tijd vond de spraakverwarring der mensen plaats. In onze dagen is in het hedendaagse Irak de plaats vastgesteld waar deze toren werd gebouwd, nl. in Hillah, ten zuidwesten van de stad Bagdad, op de oostelijke oever van de rivier de Eufraat.

Aldaar bevindt zich een ruïne, die bekend staat als Birs Nimrud, die als een uitkijktoren op een uitgestrekte vlakte staat. Rawlinson heeft vastgesteld dat in de op de pyramidevormige ruïnes aangebrachte inscripties de naam „de tempel der zeven planeten" voorkomt. Van deze ruïne wordt verondersteld dat het een overblijfsel van de toren van Babel is.

Tijdens de tochten der Jaredieten, die eerst noordwaarts het dal van Nimrod introkken en toen, na vele meren en rivieren te zijn overgestoken, uiteindelijk de grote zee bereikten die de continenten van elkaar scheidde, stichtten zij een gemeente met name Moriancumr, zo genoemd naar hun grote leider, de broeder van Jared. (Zie Ether 2:1-6.)

Uit dat zelfde boek vernemen wij, dat de Here de broeder van Jared aanwijzingen gaf voor de bouw van boten, die onder water konden varen, waardoor zijn kolonie in staat gesteld zou worden de grote wateren over te steken naar een land van belofte, waaromtrent Moriancumr schreef:

„En nu kunnen wij de besluiten van God aangaande dit land begrijpen, namelijk dat het een land van belofte is; en welke natie het ook zal bezitten, moet God dienen, anders zal zij worden weggevaagd, wanneer de volheid van Zijn toorn over haar zal komen. En de volheid van Zijn toorn bekomt over haar, wanneer zij rijp is in ongerechtigheid.

„Want ziet, dit is een land, dat boven alle andere landen te verkiezen is; daarom moet hij, die het bezit, God dienen, of hij zal worden weggevaagd, want het is het eeuwige besluit van God." (Ether 2:9, 10.)

Omstreeks 1600 jaar later, in 600 v. Chr., verliet een profeet die de naam Lehi droeg, met zijn gezin het ten ondergang gedoemde Jeruzalem, zoals de Here hem had bevolen. Evenals de Jaredieten vele eeuwen daarvoor, moest ook Lehi met zijn kolonie naar het beloofde land worden geleid. Tot Nephi, de zoon van Lehi sprak de Here, terwijl zij nog vóór hun inscheping in de wildernis vertoefden:

„En voor zoverre gij Mijn geboden zult onderhouden, zult gij voorspoedig zijn en naar een land van belofte worden geleid, ja, een land, dat Ik voor u heb toebereid; een land, dat boven alle andere landen te verkiezen is." (I Nephi 2:20.)

Later legde Nephi de volgende verklaring af:

„Maar, zeide hij, ondanks onze ellende hebben wij een land van belofte verkregen, een land, dat boven alle andere landen te verkiezen is, een land, waarover de Here met mij een verbond heeft gemaakt, dat het voor mijn nageslacht een erfland zal zijn. Ja, de Here heeft door een verbond dit land voor immer aan mij en mijn kinderen toegezegd, en ook aan allen, die door de hand des Heren uit andere landen zouden worden weggeleid." (II Nephi 1:5.)

Terwijl de Kerkhervorming en de toenemende drang naar vrijheid in Europa terrein begon te winnen, vonden er gebeurtenissen plaats die hebben geleid tot de herontdekking van het land Amerika, want God raakte het hart aan van een zeeman, Christoffel Columbus genaamd, die ten slotte in 1492 zich als eerste een doortocht baande naar het beloofde land. Toch zijn Columbus, de Nephieten of de Jaredieten niet de oorspronkelijke ontdekkers van Amerika geweest en evenmin hebben zij de bestemming van dat land bepaald. Die was reeds vastgesteld toen de wereldbevolking nog in haar kinderschoenen stond. Bij deze volksverhuizingen werden zij alleen geleid naar het land, waar de mensen in den beginne op aarde waren geplaatst.

Wij hebben gehoord dat de opgestane Christus, toen Hij, kort na Zijn aardse bediening onder de Joden, een bezoek bracht aan de schapen van een andere stal hier in Amerika en onder dat volk Zijn Kerk oprichtte, ook sprak over de stichting van Amerika en het opnieuw tevoorschijn komen van Zijn Evangelie ten bate van het overblijfsel van de nakomelingen dergenen die toentertijd dit land bewoonden en voor alle kinderen Gods, hetgeen zou volgen op een tijdperk van geestelijke duisternis op aarde. In deze bekendmaking spreekt de Here over de geheiligde bestemming van dit geweldige land.

„En voorwaar zeg Ik u: Ik geef u een teken, zodat gij de tijd moogt weten, wanneer deze dingen nabij zullen zijn — dat Ik Mijn volk, o huis Israëls, na hun lange verspreiding zal bijeenvergaderen, en wederom Mijn Zion onder hen vestigen." (III Nephi 21:1.)

In de thans volgende verklaring heeft de Here Amerika aangeduid als het erfland voor diegenen die van de ganse aarde bijeenvergaderd zullen worden als leden van het huis Israëls, want Hij zeide:

„En dan zullen de overblijfselen, die over de oppervlakte der aarde zullen zijn verspreid, uit het oosten en uit het westen, en uit het zuiden en uit

het noorden worden ingezameld; en zij zullen tot de kennis worden gebracht van de Here, hun God, Die hen heeft verlost.

„En de Vader heeft Mij geboden, dat Ik u dit land als uw erfenis zou geven.

„En ziet, dit volk zal Ik in dit land vestigen, ter vervulling van het verbond, dat Ik met uw vader Jacob maakte; en het zal een Nieuw Jeruzalem zijn. En de machten des hemels zullen te midden van dit volk zijn; ja, namelijk Ik zal in uw midden zijn." (III Nephi 20:13, 14 en 22.)

Als wij over Amerika — Noord-, Midden- en Zuid-Amerika — spreken als over „het uitverkoren land, een geheiligd land" — dan moeten wij tot beter begrip daarvan wel even teruggaan tot aan het allereerste begin van de geschiedenis der mensheid.

In de geschriften van de profeet Mozes, handelende over de wijze waarop de mens op aarde werd geplaatst, komt de hierna volgende uitspraak voor:

„En Ik, de Here God, plantte een hof in Eden, tegen het oosten, en daarheen bracht Ik de mens, die Ik had geformeerd." (Mozes 3:8.)

Het was niet goed voor de mens om alleen te zijn en dus werd er een hulpe, een levensgezellin of vrouw aan zijn zijde gesteld, opdat man en vrouw beide de aldus geplante hof zouden kunnen bewonen.

Wat de aard en de ligging van de hof van Eden aangaat, is het goed te bedenken dat in de loop van het scheppingsproces, met name tijdens de derde periode, alle wateren in één plaats bijeenvergaderd werden, en het droge bevond zich ook op één bepaalde plaats. Het land werd aarde en de wateren werden de zee genoemd.

Het droge land of de aarde wordt ook wel met een andere naam aangeduid, nl. „Eden" en de hof die werd aangelegd voor onze eerste aardse ouders, bevond zich „tegen het oosten" in Eden, of oostwaarts op het droge land.

In de loop van de tijd die volgde op de schepping der aarde, nl. in de dagen van Peleg, of omstreeks het jaar 2200 v. Chr., kort vóór de spraakverwarring, werd het ene vasteland dat sedert de schepping had bestaan, verdeeld in de continenten zoals wij die thans kennen. Niettegenstaande dat werd de aardrijkskundige ligging van de hof van Eden door openbaring aan de profeet Joseph Smith bekendgemaakt als zijnde in Jackson County (Missouri), met de plaats Independence als middelpunt.

Toen Adam en Eva uit deze hof werden verdreven, trokken zij nog geen 150 km in noordelijke richting om zich te vestigen op een plaats, die wij door het geopenbaarde woord van God nu hebben leren kennen als Adam-ondi-Ahman. Hier was het dus dat het gezinsleven der stervelingen een aanvang nam, toen Adam en Eva zonen en dochters kregen, dit alles hier in Amerika.

Adam en Eva, die nu uit de tegenwoordigheid van God buitengesloten waren, vestigden zich dus metterwoon in hun aardse verblijfplaats en riepen God aan. Er werd hun geboden dat zij de eerstelingen van hun kudden op altaren als een offerande aan de Here moesten offeren, welk gebod zij gehoorzaamden, ook al wisten zij niet waarom. Toen verscheen er een engel des Heren en verklaarde dat het een gelijkenis was van de offerande van Christus, de Here, Die op een vastgestelde tijd op aarde zou komen. Daarna werd het Evangelie van zaligheid en verhoging, door verzoening met God de Vader, uit Wiens tegenwoordigheid zij verbannen waren, voor de eerste maal aan de mens op aarde geopenbaard.

Het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon Gods „bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods." (Zie L.&V. 84:19.) Dit was het priesterschap dat op Adam werd bevestigd. Vandaar dat aan Adam, de grote stamvader van het menselijk geslacht, de „sleutelen der zaligheid" werden gegeven (Zie L. & V. 78:16). Aldus maakte de Here, of Ahman, aan Adam en Eva bekend, dat zij, hoewel zij waren gevallen en onderworpen zowel aan de lichamelijke als aan de geestelijke dood, verlost en wederom met God de Vader verzoend konden worden.

Met het verlenen van „de sleutelen der zaligheid" aan Adam werden de voorwaarden voor de zaligheid aan hen bekendgemaakt en door hen aan de mensheid. Hierdoor kunnen wij de ware betekenis begrijpen van de benaming „Adam-ondi-Ahman", of eenvoudig gezegd „van Ahman" — hetgeen de Here betekent — „ondi", hetgeen „door" betekent, dus „van de Here door Adam" aan de mensheid.

In de openbaring waarnaar reeds verwezen is, doch waaraan we nu wat meer aandacht willen besteden, spreekt de Here duidelijk van de „sleutelen der zaligheid" en hoe die aan Adam, of Michaël — zijn vóórsterfelijke naam — met vermelding van het doel werden verleend, nl.:

„Opdat gij de kroon moogt bereiken, die voor u is bereid, en regeerders over vele koninkrijken moogt worden gemaakt, zegt de Here God, de Heilige van Zion, Die de grondslagen van Adam-ondi-Ahman heeft gelegd;

„Die Michaël tot uw vorst heeft aangesteld, en zijn voet gevestigd, en hem omhoog heeft geplaatst, en hem de sleutelen der zaligheid heeft gegeven onder raad en bestuur van de Heilige, Die zonder begin van dagen of einde des levens is." (L.&V. 78:15, 16.)

„....want het is noodzakelijk bij het inluiden der bedeling van de volheid der tijden, welke bedeling nu wordt ingeluid, dat een gehele en volkomen vereniging en samensmelting van bedelingen, sleutelen en machten en heerlijkheden sedert de dagen van Adam tot zelfs op de tegenwoordige tijd zou plaatsvinden, en worden geopenbaard." (L. & V. 128:18.)

In het licht van deze openbaring is het niet moeilijk in te zien waarom de heiligen der laatste dagen zich in Adam-ondi-Ahman vestigden, opdat dit zeer heilige en belangrijke onderdeel van 's mensen aards bestaan, doordat zij hier rechtstreeks bij betrokken waren, aan de wereld bekendgemaakt zou kunnen worden door de herauten die worden uitgezonden om de waarheden en zaligmakende verordeningen van het herstelde Evangelie van Jezus Christus te verkondigen.

Doordat dit aan de profeet Joseph Smith is geopenbaard, zijn wij zo bevoorrecht een verslag te bezitten van één der grote gebeurtenissen, die in de vroegste tijden in het dal Adam-ondi-Ahman heeft plaatsgevonden.

„Drie jaren vóór de dood van Adam riep deze Seth, Enos, Kenan, Mahalalel, Jered, Henoch en Methusalach, die allen hogepriester waren, met de overigen van zijn nageslacht, die rechtvaardig waren, in de vallei Adam-ondi-Ahman bijeen, en schonk hun aldaar zijn laatste zegen.

„En de Here verscheen aan hen, en zij verhieven zich en zegenden Adam, en noemden hem Michaël, de vorst, de aartsengel.

„En de Here schonk Adam vertroosting, en zeide tot hem: Ik heb u aan het hoofd gesteld, een menigte van natiën zal uit u voortkomen, en gij zijt voor eeuwig een vorst over hen.

„En Adam verhief zich in het midden der bijeenkomst, en niettegenstaande hij door ouderdom gebogen was, voorspelde hij, vervuld van de Heilige Geest, al hetgeen zijn nakomelingen tot in het laatste geslacht zou geschieden." (L.&V. 107:53-56.)

Uit deze beknopte verslagen zien wij dus om welke redenen Amerika, of het vasteland van Amerika, het beloofde land is, boven alle andere landen uitverkoren, want het is hier geweest dat de mens de aarde begon te bewonen en waar voor het eerst verbonden met God tot stand zijn gekomen en het is vanuit het hart van dit uitverkoren land dat God met Zijn grote werk der laatste dagen is begonnen, een werk dat ten einde toe volvoerd zal worden.

Het is ontegenzeggelijk interessant te vernemen dat in de bepaalde tijd des Heren de aarde en de wateren hun oorspronkelijke plaats weer zullen innemen.

Aangaande dit onderwerp hebben wij deze geopenbaarde woorden des Heren:

„En Hij zal Zijn stem uit Zion doen horen, en Hij zal uit Jeruzalem spreken, en Zijn stem zal onder alle volkeren worden gehoord;

„En het zal een stem zijn als de stem van vele wateren, en als de stem eens groten donders, die de bergen zal vernederen, en de valleien zullen niet worden gevonden.

„Hij zal de grote zeeën gebieden, en deze zullen naar de noordelijke landen worden teruggedreven, en de eilanden zullen één land worden;

„En het land van Jeruzalem en het land Zion zullen naar hun eigen plaats worden teruggebracht, en de aarde zal zijn, zoals ze was in de dagen, voordat ze werd verdeeld.

„En de Here, namelijk de Zaligmaker zal te midden van Zijn volk staan en over alle vlees regeren." (L.&V. 133:21-25.)

Amerika zal als Zion niet verloren gaan. Aangezien Amerika het land is, dat boven alle andere landen is uitverkoren, in het hart waarvan Zion gevestigd zal worden, zal het niet ten onder gaan of zijn bestemming missen.

Als Zion zal Amerika niet verloren gaan, niet omdat het nu eenmaal het land is van onze vermaarde onafhankelijkheid en van de geestelijke vaderen van ons grondwettelijk staatsbestel, maar omdat dit land is van Jozef, de zoon van Jakob, en door Gods verbond als zodanig is ingesteld. Het is het land van de bijeenvergadering van Israël in die allesovertreffende periode van de laatste bedeling der tijden, welke God door de profeet Joseph Smith geopend heeft.

Deze woorden heeft de Here ons nog bekendgemaakt aangaande Zijn volk, waaruit blijkt hoe Hij Zijn doeleinden zal verwezenlijken met betrekking tot de bestemming van Amerika als Zijn Zion:

„Doch laat Mijn leger eerst zeer groot worden, en voor Mij worden geheiligd, opdat het schoon als de zon, en helder als de maan moge worden, en opdat zijn banieren schrikkelijk mogen zijn voor alle natiën." (L.&V. 105:31.)

In de naam van Jezus Christus geef ik u mijn getuigenis dat deze profetieën in vervulling zullen gaan. Amen.